

Büyük Neşe Ormanı'nda Bir Gün

Otomobil, orman yoluna girdiğinde
çocuklar neşeyle şarkı söylüyordu.
Yolun kenarında ormana doğru
giden kediciği fark etmediler bile!

Biz gideriz ormana
hey ormanaaaa...

Kedicik ormana girince önce bir şaşırdı. Sanki hava kararmış, ışık azalmıştı. Başını yukarı çevirince bunun nedenini anladı. Ağaçların yaprakları güneş ışığını engelliyordu. Kedicik, "Demek orman böyle bir yer." dedi. Bu arada Büyük Meşe Ormanı'nın sakinlerini henüz görmemişti.

Oysa, ormanın sakinleri kedicige bakıyordu. Büyük ya da küçük, uçabilen ya da uçamayan, yüzeabilen ya da yüzemeyen... Bir karaca, iki tavşan, iki sincap, iki ağaçkakan, bir baykuş, bir kaplumbağa, iki kurbağa ve bir de tilki! Sanki ona "Sen kimsin? Nereden geldin?" der gibi.

Resme dikkatle bak ve hayvanları say. Öyküde sözü edilen bazı hayvanların resimde olmadığını göreceksin. Bunlar çıkartmaların arasında. Haydi bu çıkartmaları uygun yerlere yapıştır!

Tam bu sırada bir düdük sesi duyuldu. Hayvanların her biri bir yöne kaçıştı. Kimi bir ağaca çıktı. Kimi uçtu gitti. Kimi suya atladı. Kimi otların arasına girdi. Kimi de toprağın içindeki bir delikte kayboldu. Kedicikse yerinde kalakaldı. Orman sakinlerine ne kendini tanıtabildi, ne de “Yakındaki kentten bu ormana gezintiye geldim.” diyebildi!

Kedicik, o kadar yorulmuştu ki yolculuk yapmaktan... Sessiz sakin bir köşe aramaya başladı. Bir sepet gördü. İçine girdi, kıvrıldı ve uyuyakaldı. Ne olduysa bundan sonra oldu. Çünkü bu sepet, ormana pikniğe gelen çocuklarındı. Eve dönme hazırlığında olan çocuklar da sepeti alıp otomobilin arkasına yerleştirdiler.

Belki otomobilin sesinden,
belki uykusunu aldığından,
belki de bu işte bir gariplik
olduğunu hissettiğinden
kedicik uyandı.

Öykünün devamını da
sen anlat!

Sepetten çıkıp otomobilin
penceresinden dışarı baktı. O da ne? Büyük Meşe
Ormanı'ndan gittikçe uzaklaşıyordu. Yoksa kente
geri mi dönüyordu! Ama ormandaki gezintisi daha
bitmemişti.